

Nr 241.

Av herr **Bondeson** m. fl., i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition angående den fortsatta utbyggnaden och organisationen av landets försvarskrafter.*

I likhet med övriga truppslag har kavalleriet för närvarande egen inspektör tillika chef för remonteringsväsendet, uppförd på generalitetets stat i lönegrad Ob 2.

Försvarsutredningen föreslår att i den nya organisationen skall inom arméinspektionen finnas en gemensam infanteri- och kavalleriavdelning, lydande under inspektören för infanteriet och kavalleriet. Motiven till ett indragande av kavalleriets målsman anges vara dels den begränsade organisationen, dels de likheter, som numera förefinnas mellan infanteriets och kavalleriets utbildningsföreskrifter och uppträdande, utom i vad som rör kavalleriets utbildning till häst. *Försvarsutredningen* föreslår likaledes, att kavalleriregementenas officers- och underofficerskårer skola sammanföras till för kavalleriet gemensamma personalkårer. För dessa bör inspektören för infanteriet och kavalleriet vara chef.

Då det givetvis förutsattes, att denne är en infanteriofficer, kommer framdeles icke som nu någon målsman att finnas för rid- och körutbildningen inom armén. *Utredningen* föreslår därför att chefen för ridskolan skall åläggas biträda arméinspektören i dessa frågor.

En annan konsekvens av förslaget är även, att chefen för remonteringsväsendet försvinner med inspektören för kavalleriet. *Utredningen* föreslår i stället att en särskild remonteringsstyrelse skall organiseras lydande under inspektören för infanteriet och kavalleriet.

Av *myndigheter*, som yttrat sig över försvarsutredningens förslag, ha åtskilliga motsatt sig den av *utredningen* förordade lösningen.

Chefen för II. arméfördelningen (generalmajor Jung) anser att en särskild kavalleriavdelning alltjämt bör ingå i arméinspektionen. Han anför därom följande: »Erfarenheterna från pågående krig ådagalade, att kavalleriets betydelse ingalunda minskats utan tvärtom ökats, särskilt vid strider under stränga vinterförhållanden. Ehuru infanteriet och kavalleriet hade mycket gemensamt vad beträffar vapenutrustning och vissa utbildningsgrenar, vore det likväl fortfarande mera, som skilde än förenade. Kavalleriets taktik måste väsentligt skilja sig från infanteriets, och det kunde befaras, att deras särdrag icke i tillbörlig grad bleve beaktade, därest vapnet icke företrädde av egen målsman. En särskild inspektör för kavalleriet borde därför bibehållas med placering i lönegraden Ob 1. Även såsom in-

spektör för ridutbildningen vid armén hade denne en betydelsefull uppgift att fylla. Denna uppgift syntes icke med fördel kunna åläggas chefen för ridskolan såsom försvarsutredningen syntes ha räknat med. Såväl inspektionsverksamheten som utbildningen på ridskolan måste bli lidande av en sådan anordning. Därest kavalleriinspektörsbefattningen indroges, förelåge vidare risk för ogynnsamma återverkningar även med avseende på remonteringen, i det att sammanhanget mellan hästanskaffningen, hästmaterialets användning, fördelning och dressyr ävensom med ridutbildningen bleve brutet.»

Chefen för Övre Norrlands trupper (generalmajor Douglas) avstyrker ävenledes en gemensam inspektör för infanteriet och kavalleriet. Utöver tidigare anförda synpunkter påpekar nämnde chef dessutom, att arbetsbördan för en dylik inspektör måste bli orimlig i förhållande till övriga inspektörers. Det vore vidare icke tänkbart, att han kunde hinna förskaffa sig en sådan kännedom om kavalleriets officerskår, att han kunde på ett rätt sätt utöva chefskapet över densamma.

Chefen för armén kunde ej heller ansluta sig till försvarsutredningens förslag, då kavalleriet borde ha en egen målsman, som kunde helt ägna sig åt hävdandet av truppslagets aktivitet.

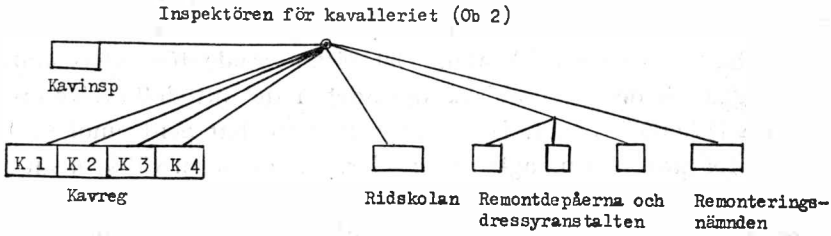
Utom inspektören för kavalleriet har även inspektören för infanteriet avstyrkt anordningen med en gemensam inspektör. Han påpekar bland annat den ökade arbetsbörda, som härigenom skulle påläggas honom.

1942 års försvarsberedning har ävenledes tagit upp frågan om kavalleriinspektörsbefattningen. Dessa sakkunniga föreslå att sekundchefen för Livregementet till häst i stället för chefen för ridskolan skulle i arméinspektionen biträda vid inspektionen av rid- och körutbildningen ävensom remontutbildningen inom armén. Han skulle även vara chef för monteringsväsendet. Vidare har beredningen uttalat, att nämnde sekundchef i stället för inspektören för infanteriet och kavalleriet möjligen kunde vara personalchef för kavalleriets för gemensam stat upptagna officerare och underofficerare. Han borde upptas på staten på K 1 såsom överste och lönegraden Ob 1 eller Ob 2.

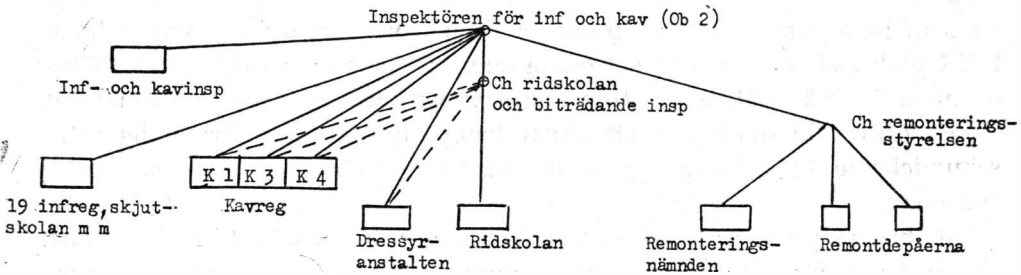
Departementschefen ansluter sig till försvarsutredningens förslag att sekundchefen för Livregementet till häst skulle inom arméinspektionen biträda vid inspektionen av rid- och körutbildningen samt remontutbildningen vid armén. Däremot ansågs icke påkallat att göra honom till personalchef för kavalleriets officerare och underofficerare. Han borde placeras i lönegrad Ob 1.

Av ovanstående sammanfattning torde framgå, att försvarsutredningens förslag rörande chefen för ridskolan som biträdande inspektör av rid-, kör- och remontutbildning utdömts. Det kan ju ej heller vara lämpligt att en överste i lönegrad Oa 6 och således yngre än alla regementschefer skulle

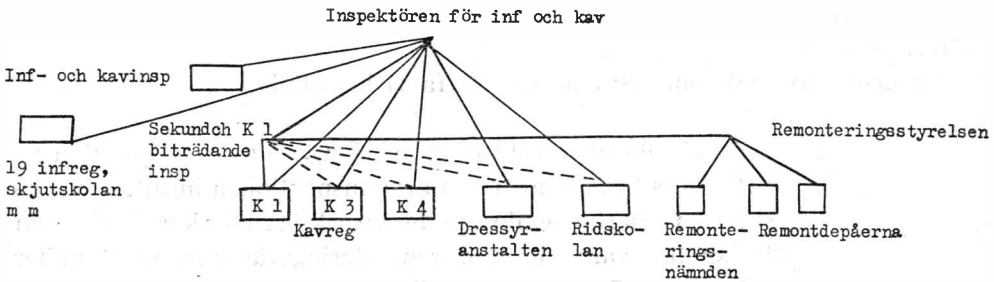
Nuvarande organisation.

Försvarsutredningens förslag.

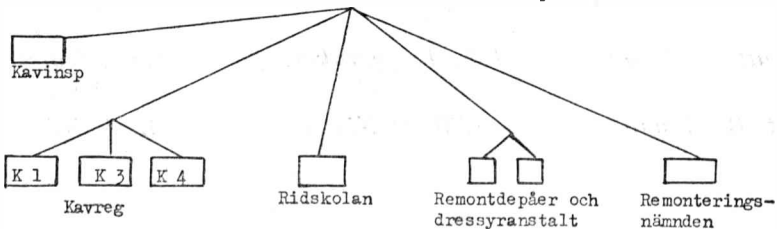

Försvarsproposition.

Motionens förslag.

Inspektören för kav (Ob 2) och biträdande "häst" inspektör samt chef för remväsendet

utöva inspektörskap i vissa utbildningsgrenar vid armén i dess helhet. Frågan kan därför anses begränsad till om sekundchefen för K 1 skall under inspektören för infanteriet biträda i viss inspektionsverksamhet eller om kavalleriet skall erhålla en egen målsman. Det förstnämnda förslaget enda fördelar torde ligga på det ekonomiska området, i det att detta givetvis är något billigare (17 000 kronor). Det senare däremot har gent emot nackdelen att vara kostbarare flera påtagbara fördelar, vilka mer än väl synas uppväga den obetydliga utgiftsökningen härför.

Det kan, som inspektören för infanteriet själv påpekar, knappast vara lämpligt att till dennes redan stora arbetsbörd lägga ytterligare inspektions-skyldigheten vid kavalleriet, ridskolan m. m. Ej heller kan det vara lyckligt att som målsman för ett truppslag ha en person, som aldrig tillhört detta. För kavalleriets personal är det också deprimerande att på detta sätt ställas på undantag i förhållande till de andra vapenslagen och som personalchef ha en officer hämtad från ett annat truppslag. Att som föreslagits sätta sekundchefen för K 1 som biträdande »häst»inspektör synes oss även mindre lämpligt.

En regementschefs arbetsbörd i våra dagar är mer än tillräcklig, vare sig det är ett något större eller något mindre förband, han för befälet över. Vid en sådan dubbelbefattning måste det ena eller det andra bli lidande på systemet. Även synes det oss rimligt, att den person, som skall inspektera hela rid-, kör- och remontutbildningen vid armén samt vara chef för monteringsnämnden, har samma ställning och löneförmåner som övriga inspektörer.

På grund av vad som sålunda anförts få vi hemställa,

att riksdagen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 210 måtte besluta att inom arméinspektionen inrättas en särskild kavalleriavdelning under inspektören för kavalleriet som tillika bör vara chef för monteringsväsendet samt under arméinspektören jämväl biträdande inspektör för ridning, körutbildning m. m. vid armén. Denne inspektör bör hänföras till lönegrad Ob 2.

Stockholm den 29 april 1942.

Lennart Bondeson.

Joh. Friggeråker.

Gust. Elofsson
i Vä.

Gust. Björkman.

William Nisser.

B. A. Nilsson.